

**ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ  
Η ΠΡΟΣ  
ΤΙΜΟΘΕΟΝ  
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ**

**1** Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

**3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσι μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἵδειν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου \*Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι᾽ ἣν αἴτιαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πινεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

**8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ

---

\* **1:5** Εὐνίκη | Εὐνείκη ST

καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα  
 ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἵδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν  
 διοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων  
 αἰώνιων, <sup>10</sup> φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς  
 ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,  
 καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος  
 δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,  
<sup>11</sup> εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος  
 καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. <sup>12</sup> Δι᾽ ἣν αἵτιαν  
 καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαισχύνομαι·  
 οἶδα γὰρ ὡς πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι  
 δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι  
 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. <sup>13</sup> Ὑποτύπωσιν ἔχει  
 ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ', ἐμοῦ ἥκουσας,  
 ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.  
<sup>14</sup> Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ  
 πιεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

<sup>15</sup> Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με  
 πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡν ἐστὶ Φύγελλος  
 καὶ Ἐρμογένης. <sup>16</sup> Δώῃ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ  
 Ὄνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε,  
 καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη, <sup>17</sup> ἀλλὰ  
 γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ  
 με καὶ εὗρε — <sup>18</sup> δώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρειν  
 ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ —  
 καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ  
 γινώσκεις.

## 2

<sup>1</sup> Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ  
 χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. <sup>2</sup> Καὶ ἀ-

ήκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ίκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. <sup>3</sup> Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. <sup>4</sup> Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. <sup>5</sup> Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. <sup>6</sup> Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. <sup>7</sup> Νόει ἂ λέγω· δῶῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

<sup>8</sup> Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου· <sup>9</sup> ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ᾽ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. <sup>10</sup> Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου. <sup>11</sup> Πιστὸς ὁ λόγος·

εἰ γὰρ συναπεθάνομεν,  
καὶ συζήσομεν·  
<sup>12</sup> εἰ ὑπομένομεν,  
καὶ συμβασιλεύσομεν·  
εἰ ἀρνούμεθα,  
κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·  
<sup>13</sup> εἰ ἀπιστοῦμεν,  
ἐκεῖνος πιστὸς μένει·  
ἀρνήσασθαι ἔαυτὸν οὐ δύναται.

**14** Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῆ τῶν ἀκουόντων. **15** Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὃν ἔστιν Ὅμεναιος καὶ Φιλητός· **18** οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τήν τινων πίστιν. **19** Ό μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

**20** Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμήν, ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν. **21** Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἐαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

**22** Τὰς δὲ ινεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. **23** Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας. **24** Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν,

άνεξίκακον, <sup>25</sup> ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, <sup>26</sup> καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἔζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

### 3

<sup>1</sup> Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καἱροὶ χαλεποί. <sup>2</sup> Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, <sup>3</sup> ἄστοργοι, ἄσπουνδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, <sup>4</sup> προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, <sup>5</sup> ἔχοντες μόρφωσιν εύσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἥρημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. <sup>6</sup> Ἐκ τούτων γάρ είσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, <sup>7</sup> πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. <sup>8</sup> Όν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὗτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. <sup>9</sup> Άλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

<sup>10</sup> Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἵους διωγμοὺς ὑπῆρεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἔρρυσατο ὁ Κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὔσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλαινῶντες καὶ πλαινώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ιερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα γραφὴ θεόπινευστος καὶ ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ. 17 ἵνα ἀρτιος ἦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔξηρτισμένος.

## 4

1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπίτιμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἴδιας ἐαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κυηθόμενοι τὴν ἀκοήν. 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς

ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. <sup>5</sup> Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

<sup>6</sup> Ἐγὼ γάρ ἡδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. <sup>7</sup> Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνυμαί, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετέρηκα· <sup>8</sup> λοιπόν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, διν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

<sup>9</sup> Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως· <sup>10</sup> Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.

<sup>11</sup> Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκου ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. <sup>12</sup> Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. <sup>13</sup> Τὸν \*φελόνην δὲν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. <sup>14</sup> Άλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῷ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. <sup>15</sup> δὲν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

<sup>16</sup> Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη. <sup>17</sup> Ό δὲ Κύριός μοι

---

\* **4:13** φελόνην | φαιλόνην ST

παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

**18** Καὶ ὥνσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**19** Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ακύλαν, καὶ τὸν Όνησιφόρου οἶκον. **20** Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. **21** Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ασπάζεται σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λινος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

**22** Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

**Η Καινή Διαθήκη  
The Greek Textus Receptus New Testament with  
manuscript annotations by Adam Boyd**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Manuscript comparison footnotes dedicated to the Public Domain by Adam Boyd. The Greek Textus Receptus New Testament is firmly in the Public Domain due to its age.

2024-02-21

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 21 Feb 2024

14938461-2b7e-53fc-be03-d6f4d53f0f00